

سوره معارج

شماره: ۷۰

جزء: ۲۹

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۷۹

تعداد آیه: ۴۴

ahlobait.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

درخواست کننده ای عذابی را که واقع شدنی است

درخواست کرد، (۱)

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

[عذابی که] ویژه کافران است، [و] آن را

بازدارنده‌ای نیست. (۲)

مِنْ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

[این عذاب] از سوی خدای صاحب درجات است. (۳)

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

فرشتگان و روح در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است
به سوی او بالا می روند. (۴)

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

پس صبر کن صبری نیکو [صبری که در کنارش جزع و

ناخشنودی نباشد.] (۵)

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا

دشمنان و مخالفان، آن [عذاب] را دور می بینند (۶)

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

و ما آن را نزدیک می بینیم. (۷)

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

روزی که آسمان چون فلز گداخته گردد (۸)

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و کوه ها مانند پشم رنگینِ حلاجی شده شود (۹)

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و هیچ خویشاوند و دوست صمیمی از [اوضاع و احوال]

خویشاوند و دوست صمیمی اش نپرسد! (۱۰)

يُبَصِّرُونَهُمْ^ج يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ

بِئَنِيهِ

آنان را نشانشان می دهند [ولی به خاطر دل مشغولی خود هرگز به
آنان توجه نکنند!] گنهکار آرزو می کند که ای کاش می توانست
فرزندانش را در برابر عذاب آن روز فدیهِ و عوض دهد! (۱۱)

وَصَاحِبْتِهِ وَأَخِيهِ

و نیز همسر و برادرش را (۱۲)

وَفَصِيَلَتِهَا الَّتِي تُؤْوِيهِ

و قبیله و قومش را که [در دنیا] به او پناه می دادند، (۱۳)

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

و نیز همه کسانی را که در روی زمین اند تا [این فدیة و

عوض] او را [از عذاب آن روز] نجات دهد! (۱۴)

كَلَّا ۖ إِنَّهَا لَأُظَىٰ

این چنین نیست [که برایش راه نجاتی باشد] همانا آتش

زبانه می کشد، (۱۵)

نَزَّاعَةٌ لِّلشَّوَىٰ

در حالی که دست و پا و پوست سر را بر می کند!! (۱۶)

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

هر که را به حق پشت کرده و از دعوت حق روی گردانده،

می طلبد، (۱۷)

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ

و آن را که ثروت جمع کرده و به ذخیره سازی و انباشتن

پرداخته، می خواند؛ (۱۸)

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

همانا انسان حریص و بی تاب آفریده شده است؛ (۱۹)

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

چون آسیبی به او رسد، بی تاب است، (۲۰)

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

و هنگامی که خیر و خوشی [و مال و رفاهی] به او رسد،

بسیار بخیل و بازدارنده است، (۲۱)

إِلَّا الْمُصَلِّينَ

مگر نماز گزاران، (۲۲)

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

آنان که همواره بر نمازشان مداوم و پایدارند، (۲۳)

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

و آنان که در اموالشان حقی معلوم است (۲۴)

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

برای درخواست کننده [تهیدست] و محروم [از معیشت و

ثروت،] (۲۵)

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

و آنان که همواره روز پاداش را باور دارند، (۲۶)

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

و آنان که از عذاب پروردگارشان بیمناکند، (۲۷)

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

زیرا که از عذاب پروردگارشان ایمنی نیست، (۲۸)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفُوجِهِمْ حَافِظُونَ

و آنان که دامنشان را [از آلوده شدن به شهوات حرام]

حفظ می کنند، (۲۹)

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

مگر در کام جویی از همسران و کنیزانشان که آنان در این
زمینه مورد سرزنش نیستند. (۳۰)

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس کسانی که در بهره گیری جنسی راهی غیر از این
جویند، تجاوزکار از حدود حق اند، (۳۱)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و آنان که امانت ها و پیمان های خود را

رعایت می کنند، (۳۲)

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

و آنان که بر ادای گواهی های خود پای بند

و متعهدند، (۳۳)

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و آنان که همواره بر [اوقات و شرایط ظاهری و معنوی]

نمازهایشان محافظت دارند. (۳۴)

أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ

اینان در بهشت ها، مکرم و محترم اند (۳۵)

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلِكَ مُهْطِعِينَ

کافران را چه شده که به تو چشم دوخته به

سویت شتابانند؟ (۳۶)

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

از راست و چپ، گروه گروه، (۳۷)

أَيُّطَمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

آیا هر یک از آنان طمع دارد که او را در بهشت پر نعمت

در آورند؟! (۳۸)

كَلَّا ۖ اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

این چنین نیست، ما آنان را از آنچه خود می دانند [آبی

گندیده و بی مقدار] آفریدیم. (۳۹)

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ

به پروردگار مشرق ها و مغرب ها سوگند که

ما تواناییم، (۴۰)

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

بر اینکه به جای آنان بهتر از آنان را بیاوریم؛ و هیچ چیز ما را

مغلوب نمی‌کند. (۴۱)

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ

پس آنان را واگذار تا [در گفتار باطل] فروروند و مشغول بازی
باشند، تا روزشان را که به آنان وعده داده اند دیدار کنند، (۴۲)

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ
يُوفِضُونَ

روزی که شتابان از خاک بیرون آیند، گویی به سوی نشانه
های نصب شده می‌دوند، (۴۳)

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ

در حالی که دیدگانشان [از شدت ترس] فرو افتاده، خواری و ذلت
آنان را می پوشاند. این همان روزی است که همواره وعده داده
می شدند. (۴۴)